

Paní Eva Křivánková se narodila v Poplzcích u Libochovic 27. 11. 1939. Její dívčí příjmení bylo Henychová. Vyrůstala zde se starším bratrem Jindřichem. Tatínek jako člen výboru libochovického Sokola byl zemědělec a maminka působila v domácnosti. První roky školní docházky absolvovala paní Křivánková v libochovické škole. Ještě jako předškolní malá dívka jezdila s maminkou do Českých Kopist, v té době na území Protektorátu Čechy a Morava, odkud její rodina pocházela. Zde se při jedné z procházek setkala s židovskými dětmi z terezínského ghetta. Maminčin strýc byl za pomoc židovskému obyvatelstvu odvezen do Německa do vězení, odkud se naštěstí vrátil. Neštěstí však potkalo jejího bratrance, předválečného důstojníka československé armády Jaroslava Kotouče, který byl za svou odbojnou protinacistickou činnost v rámci skupiny Obrana národa popraven v Kobylicích 1. 7. 1942.

Před ukončením války se celá rodina Henychova čas od času schovávala před nálety na svém pozemku v krechtu. Jeden pumový nálet zničil několik domů v Libochovicích. Květnové osvobození a následující dny prožila rodina Henychova v přítomnosti členů Rudé armády, kteří se na jejich pozemku a v domě usídlili. Malá paní Křivánková si velmi oblíbila poručíka Rudé armády, kterému před odjezdem projevila kytíčkou dík.

Paní Křivánková působila celý pracovní život v naší velemínské škole, kam dostala umístěnku. V prvním roce bydlela v rodině u pana Ježka, místního učitele matematiky. Vyučovala český a ruský jazyk. V roce 1958 se zde setkala se svým budoucím manželem, rovněž velemínským učitelem. Okupace v roce 1968 potkala Křivánkovi na dovolené v Dětenicích, odkud rychle spěchali domů do Velemína. Při cestě domů se střetli s okupačním vojskem a museli jet v koloně vojenských tanků a vozidel. Pro paní Křivánkovou je to dodnes velice nepříjemná vzpomínka.

S manželem, se kterým má dva syny Pavla a Petra, dodnes žije ve Velemíně. Mladší syn Petr Křivánek je současným starostou Velemína.